

Nieuwsbrief Springs of Life

Dit is de zevende nieuwsbrief voor de kindspansoren van Gezinshuis Mombasa.

De reis naar Kenia

Op dinsdag 31 maart vertrekken we, na bijna twee jaar, eindelijk weer richting Mombasa. Normaal verblijven we eerst nog een dag of paar dagen in Nairobi, maar deze keer vliegen we direct door naar Mombasa. Even na middernacht arriveren we op Moi International Airport. In Nairobi hebben we de warmte al gevoeld, in Mombasa is het echt heel warm en dat om middernacht. Met het hotel hebben we afgesproken dat ze een taxi sturen en die staat al klaar, zodat we ongeveer 10 minuten na onze landing al in de taxi zitten op weg naar ons hotel in Mtwapa. Op dat tijdstip is er amper verkeer dus met driekwartier zijn we er en kunnen we ons bedje induiken.

Na een ontbijtje nemen we een verkoelende duik in het zwembad en met Rhoda en Paul spreken we af dat ze ons rond het middaguur komen halen. Het is heerlijk en emotioneel om elkaar na zo'n lange tijd weer te zien en te omhelzen. En het voelt onmiddellijk alsof we er nooit zijn weggeweest. Na een korte stop bij de supermarkt om drinken en snoep te kopen voor de kinderen gaan we direct door naar Springs of Life.

Aankomst in Springs of Life

De weg er naar toe is nog altijd vol hobbels en kuilen. Aangekomen bij het huis zien we dat alle bomen en planten enorm gegroeid zijn. Amanda, het oudste meisje doet de poort open en we rijden een groen paradijs binnen. De kinderen komen allemaal naar buiten en we begroeten ze een voor een. Rose hebben we nog niet eerder gezien en ze is aanvankelijk nog wat afwachtend. Gelukkig duurt het niet lang voor ze zich helemaal thuis voelt bij ons. Prachtig!

Openen van post en cadeaus

Rose en Shamim

We wachten niet te lang met het geven van de post van de sponsoren. De kinderen zitten lekker op de grond en lezen de brieven en kaarten en kijken naar de tekeningen die ze krijgen. Voor alle kinderen hebben we een klein cadeautje meegenomen en dat wordt met veel enthousiasme open gemaakt.

De kinderen en Mama Mary

Tijdens ons verblijf zijn we een aantal dagen te gast in het gezinshuis. De kinderen hebben een kleine vakantie en dus is er veel tijd om samen door te brengen. We spelen veel met de kleintjes: met een bal, een ballon of paardje rijden op onze rug, alles is even leuk. De jongens doen een zakloopwedstrijd met de zakken die we vanuit Nederland hebben meegekregen en gaan aan de voorkant het huis uit om vervolgens via de achterdeur weer binnen te komen ... wat een hilariteit!

Met de 3 oudere meiden kunnen we al hele gesprekken voeren. Mooi om te zien dat ze echte jonge dames zijn; ze zijn druk in de weer met de meegebrachte make-up spullen. Tegelijkertijd zien we ook dat ze heel serieus zijn. Ze helpen heel goed met alles wat er in huis moet gebeuren. Als we ze bezig zien in de keuken met het voorbereiden van de maaltijden, zien we dat ze al bijna niet meer onder doen voor mama Mary. En het eten dat we voorgeschoteld krijgen op de dagen dat we aanwezig zijn is telkens weer overheerlijk. Daarnaast zijn ze erg geïnteresseerd in het leven in Nederland en willen er van alles over weten.

Amani, Fred, Isaac en Kahindi

mama Mary en Zena

Mama Mary is inmiddels ruim 2 jaar werkzaam in het gezinshuis. We hadden haar ooit al eens ontmoet, een aantal jaren geleden, toen ze nog voor Rhoda in de kantine van de school in het SOS Kinderdorp werkte. Een blik op deze vrouw laat direct zien dat het een moeder in hart en nieren is; ze straalt zoveel liefde, rust en degelijkheid uit, dat is wat nodig is voor deze kinderen. Stuk voor stuk zijn ze stapelgek met haar en zij met hen.

Ontwikkeling van de kinderen

Al bij aankomst zien we opnieuw hoe goed het gaat met de kinderen. Ze zien er stuk voor stuk gezond uit, zijn enorm gegroeid, zijn fris gewassen en dragen mooie kleding. Het valt ons ook op dat met de aanwezigheid van Mama Mary er sprake is van discipline en rust. De kinderen zorgen goed voor zichzelf en elkaar en helpen allemaal mee in en om het huis. Ook op school ontwikkelen de kinderen zich goed: ze hebben goede tot zelfs uitstekende schoolresultaten en Furaha en Isaac waren zelfs nr. 1 en 2 in hun klas.

De enige zorg is nog altijd Shamim. Shamim is de jongste van het stel en ontwikkelt zich wat minder goed. Ze is gelukkig wel enorm levenslustig en vrolijk, maar ze blijft klein voor haar leeftijd en sinds ze naar school gaat ziet men ook daar dat ze cognitief heel traag is. Ook heeft ze regelmatig wat gezondheidsklachten. De laatste testen geven gelukkig een negatief resultaat op

hiv, maar Rhoda en Paul zijn er nog altijd niet volledig gerust op, dus zal ze begin volgend jaar opnieuw getest worden.

Verjaardag Furaha

Deze keer maken we tijdens ons verblijf voor het eerst een verjaardag mee: Furaha is jarig en wordt 13 jaar! Zoals altijd komt op zondag de kapster aan huis en ze vlecht alle meiden een voor een de haren in. Deze jonge vrouw heet Esther en doet een kappersopleiding. Zo kan ze ervaring opdoen en tevens een klein zakcentje verdienen.

's Middags wordt de verjaardag gevierd. Rhoda heeft een taart besteld en er is een tafel vol chips, snoep en zelfgemaakte hapjes. Wij kunnen er niet afblijven, zo lekker is alles, maar worden door Paul gewaarschuwd dat we ook nog een maaltijd krijgen, die op dat moment wordt bereid.

Jemima, Zena, Esther, Amani, Rose en Shamim Rhoda en Furaha snijden de taart

Vergadering met lokaal bestuur

Tijdens ons bezoek staat er ook een overleg gepland met het lokale bestuur. Helaas is Macmillan verhinderd wegens ziekte. Susan is er wel en ook Francis is erbij. Francis hebben we al eerder ontmoet. Hij is samen met Rhoda opgegroeid in het SOS Kinderdorp en is al vanaf de start nauw betrokken bij het gezinshuis. Sinds kort is hij toetgetreden tot het lokale bestuur en we voelen gelijk dat dit een enorme aanwinst is.

We bespreken kort een terugblik op de afgelopen periode en nemen de tijd om gezamenlijk de koers voor komende jaren te bepalen.

Op dit moment wordt het gezinshuis nog nagenoeg volledig gefinancierd vanuit HelpTeamWork in Nederland, maar op termijn streven we er naar dat Springs of Life meer en meer vanuit de lokale gemeenschap wordt gedragen. Met een duur woord wordt dit de zgn. exit strategie genoemd. Hiervoor hebben we de eerste verkenning gedaan. Het lokale bestuur zal hier komend jaar mee verder gaan om tijdens een volgend bezoek nader te bespreken.

Ook hebben we de begroting onder de loep genomen. De laatste tijd is het leven in Kenia (en specifiek voedingsmiddelen) duurder geworden, dus wordt het steeds moeilijker om uit te komen met het maandelijks budget. Daarnaast moeten er dingen in en om het huis worden vervangen en zullen de schoolkosten fors omhoog gaan, omdat de kinderen t.z.t. naar de middelbare school gaan. Voor Amanda is dit begin volgend jaar al het geval.

Tot slot is in het overleg besloten om een koelkast aan te schaffen van het geld dat door een aantal mensen beschikbaar is gesteld voor ons bezoek.

Lokaal bestuur: Rhoda, Susan, Paul, Francis en Marion (Sandra neemt foto)

Amanda, Furaha, Rose (op schoot), Jemima, Kahindi, Amani en Fred bij Haller Park

Uitje naar Haller Park

Vanuit een van de sponsoren werd een mooi bedrag beschikbaar gesteld om iets leuks te gaan doen met de kinderen. Om de kinderen eens iets heel anders te laten ervaren hebben we ze meegenomen naar Haller Park. Haller Park is een groot natuurpark aan de rand van Mombasa waar ook wilde dieren leven. Rhoda en Mama Mary kwamen met een matatu (dit is een lokaal vervoermiddel; een klein busje) en wij liepen vanuit het ons hotel en kochten onderweg bij de supermarkt alvast wat koekjes en snoep. Bij de ingang ontmoetten we elkaar. De kinderen waren enorm opgewonden. Eenmaal binnen de poorten viel de spanning weg en zagen we 10 stralende en zeer ondernemende kinderen.

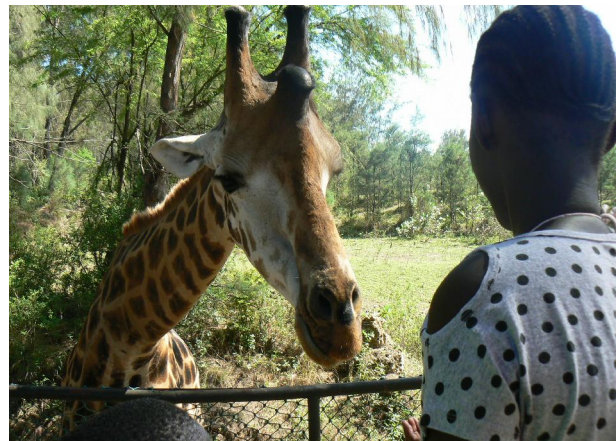
We werden rondgeleid door een gids langs o.a. krokodillen, slangen, zebra's, oryxen, eland-antilopen, nijlpaarden, reuzeschildpadden, apen en ... giraffen. Dat was het hoogtepunt van de middag, want om 15.00 uur mochten de kinderen helpen om ze te voeren. We zagen dat ze naast heel opgewekt ook nog eens uitermate dapper zijn, want ze durfden het allemaal aan om de brokken op hun hand aan te bieden om de giraffen met hun lange en ruwe tongen ze eraf te laten eten.

We kochten ter plekke een flesje frisdrank voor een ieder en met het lekkers dat we hadden gekocht hadden we een kleine picknick midden in het park.

Een van de kinderen vertelde ons bij vertrek dat dit de mooiste dag van haar leven was. Toen moesten we even slikken om onze tranen te bedwingen.

De tuin van het gezinshuis

Amanda gaat de giraffe voeren

Afscheid en terug naar Nederland

Na het uitje naar Haller Park nemen we afscheid van de kinderen en Mama Mary. Het is opnieuw moeilijk om ze achter te laten, maar tegelijkertijd beseffen we dat het heel goed gaat en dat alles in Springs of Life op rolletjes loopt na 2,5 jaar. We vertrekken dan ook met een gerust hart; het gezinshuis staat als een huis!

Overlijden Mark

Vlak voor ons bezoek aan Kenia werden wij geconfronteerd met het bericht dat Mark, de 14-jarige zoon van Rhoda en Paul, getroffen was door lymfeklierkanker. De artsen waren zeer optimistisch over de behandeling en zeiden dat er 100% kans op genezing was. Tijdens ons bezoek ging Mark voor zijn 2^e chemokuur. Wij kenden Mark al zo'n 6 jaar en hebben hem zien opgroeien. Mark was een enorm levenslustige, sociale, vrolijke en geïnteresseerde jongen. We zagen tijdens onze bezoeken wel dat hij het moeilijk had; hij was stiller dan anders en soms misselijk en erg moe, maar ook zijn brede glimlach hebben we nog meerdere malen gezien. Helaas heeft de 2^e chemobehandeling hem zeer verzwakt en ontvingen wij medio mei, ongeveer 2 maanden na de diagnose, het bericht dat Mark was overleden. Op afstand hebben we erg meegeleefd met Rhoda en Paul en Kristi, de zus van Mark. In deze intens verdrietige periode hebben zij gelukkig veel steun aan hun geloof ervaren. Het zijn heel krachtige mensen en we hopen dat het hen lukt om dit enorme gemis een plekje te geven. Inmiddels zien we dat zij in de afgelopen maanden de draad weer opgepakt hebben.

Ook de kinderen van het gezinshuis missen Mark enorm. Hij was als een grote broer voor de kinderen en vooral voor de jongens; hij was een voorbeeld en ze wilden allemaal zijn zoals Mark. En Mark en Amanda waren altijd dikke maatjes. Als je hen samen zag, hadden ze altijd de grootste lol.

Rhoda en Mark

Mark en Paul

Tot slot ...

Op dit moment is Mama Mary voor een kort verlof naar familie. Samen met haar dochter Kristi neemt Rhoda tijdelijk haar plek in in Springs of Life.

Wij zullen binnenkort de agenda weer gaan bekijken om ons volgend bezoek aan Kenia te gaan plannen. Naar verwachting zal dat ergens volgend voorjaar zijn. Vanuit Mombasa krijgen we herhaalde verzoeken om zo snel mogelijk te komen, want ze willen ons graag weer ontvangen ☺

Uiteraard zullen we ook dit jaar voor de kerst weer een pakket met post gaan versturen. Jullie ontvangen ergens in de 2^e helft van oktober een verzoek om post aan te leveren. Net als vorig jaar willen we dat het op tijd arriveert, dus zullen we de post eind november opsturen. We hebben vernomen dat er op

verschillende plekken alweer druk wordt getekend en geschreven voor de kinderen. Ze zullen er dolblij mee zijn; alle post die de kinderen ontvangen wordt met groot enthousiasme geopend, bekeken en gelezen en zeer zorgvuldig bewaard.

Ook gaan de kinderen weer aan de slag voor jullie en gaan we ons best doen om voor de kerst iets op jullie deurmat te laten vallen.

**Hartelijke groet,
Marion Spikman en Sandra Joosten**

Isaac, Sandra, Marion en Fred

Rhoda met Shamim, Sandra, Paul en Marion